

3e Jaargang

No. 31

AL

HAQ

Surfacer islamitisch Maandblad

April 1974

IN DIT NUMMER o.a.

- * S.I.V. geen voorstander van Abrupte Onafhankelijkheid
- * Provincialisme remt Pakistan
- * Festiviteiten rondom Milad Un Nabi.
- * De Geloofsartikelen van de Islam
- * Het leven v/d H. Profeet MOZES. enz. enz.

Vitgever

AL HAAQ BOEKENFONDS
met medewerking van de
Sur. Isl. Ver.

Oprichter:

MR. B. AHMAD ALI
Datum van oprichting
oktober 1971

Hoofdredakteur.

E.A. GHAFORKHAN

Mede-redakteuren:

H.A. AHMAD ALI
MAULANA DR. G.A. BASHIR
(Lector a/d Leidse Universiteit)
A. MAHMOOD
(Rubricist, Mysticus)

Techn./foto redactie:

AKBAAL GHAFORKHAN
M.A. KHUDABUX

Vaste Medewerkers:

PROF. DR. R. ALI (Par'bo)
IR. N. ATAPELLAH (Nw, Nickerie)
HR. J.M. DRAGMAN (Saramacca)
MEVR. SALTANA-DIJKSTRA (Ned.)
DR. K. GHAFORKHAN (Par'bo)
HR. M.A. GULZAR (Lid Jamait-ul Ulma)
DR. A. JAMALUDIN (Par'bo)
DR. M.H. KARAMAT ALI (Par'bo)
DRS. MAHMOODKHAN (Ned)
HR. A. NATAPRAWIRA (Moengo)

ADVERTENTIES

M.A. Khudabux
p/a Calcuttastraat 76
Paramaribo
Tel. 82807

DISTRIBUTIE

M.I. ISHAAK
Landingstraat
Nw. Amsterdam
Distr. Commewijne

ABONNEMENTEN

Prijs per jaar f. 7.50
Losse nummer f. 0.70

KOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUD

Verzoekt Uw in 2 voud getikte kopij voor den eerste van iedere maand
in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres.

De auteurs c.q. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen
de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.

VERKRIJGBAARParamaribo

Boekhandels C.K.C.
Varekamp, Hoeksteen
N. Ghaforkhan (Imperial
Store) Maagdenstraat 3;
Acme Service
Kankanriestr. 53.

Paranam/La Vigilantia

Moulvi Alhadj S. Illabibaks

Nw. Amsterdam/Voorburg

Winkel Latief Habiboellab

Groningen

J.M. Dragman
p/a Commissariaat

Jagtlust

M.G. Rosan

Moengo

A. Nataprawira
Julianaweg 308

Nw. Nickerie

Ali - Akbar

Sewratan

Tel.: 031 704

Coronie

G.L. Limon (Novar)

Wageningen

S. Said (Centraal Magazijn)

Nederland

Stichting t.b.v. de Islam in Ned.
(S.I.N.)

p/a Nierkerkestr. 87 11 Amsterdam

Trinidad

Nancy H. Baksb

Preysal village, Couva.

Reproductie Centrum Paramaribo

“O mensdom, Wij hebben u geschapen uit man en vrouw en Wij hebben u verdeeld in VOLKEREN en STAMMEN opdat gij elkander zult leren kennen en begrijpen. Voorzeker, de GODVRUCHTIGSTE onder u is de EERWAARDIGSTE bij ALLAH. Voorwaar, ALLAH is Alwetend, Alkennend”.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
 أَنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ الرَّمْكَمُ عِنْدَ اللَّهِ أَرْقَمُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

(H. QORAAN, Surah “AL-HODJORAAT”, hfdst. 49:14),
 “SOEDEWO”: hfdst. XLIX, paragraaf 2, vers 13). -----

INHOUD

	Pag.
1. S.I.V. Geen Voorstander van Abrupte Onafhankelijkheid	2
2. Festiviteiten Rondom „MILAAD UN NABIE”	5
3. Islamitische Geloofsbelijdenis Afgelegd door R van Suaers	8
4. Deze maand door: Moh. S. Sewpersad	10
5. De Geloofsartikelen van de ISLAM door A. Mahmood	12
6. Provincialisme Remt PAKISTAN	
uit: de Volkskrant (Ned.) v. zat. 2 mrt. 1974	16
7. Het leven van de Heilige Profeet MOZES (slot)	
door: A. Mahmood	27
8. NIEUWE MOSKEE INGEWIJD	33
9. AMOS Ramzan naar Europa vertrokken	36

S.I.V. GEEN VOORSTANDER VAN ABRUPTE
ONAFHANKELIJKHEID

Een communiqué afkomstig van de Afdelingen van de S.I.V. en de daarbij aangesloten moslimorganisaties.

In verband met de door de Regering - Arron in het vooruitzicht gestelde „abrupte afkondiging” van de onafhankelijkheid van Suriname per ultimo 1975 spreken wij onze bezorgheid over o.m. de positie en de verworven rechten en vrijheden van de godsdienstbelijders en godsdienstige organisaties, temeer waar de regering bij monde van de minister van Binnenlandse Zaken bij verschillende gelegenheden steeds heeft verklaard de algehele zelfstandigheid van Suriname te realiseren desnoods door uitsluitend macht te gebruiken, waarbij zelfs een noodzakelijke vereiste als van de grondwet irrelevant wordt gesteld; een grondwet waarin o.a. verankerd moet liggen de bepaling dat „ieder zijn godsdienstige meningen met volkomen vrijheid belijdt”. De waarborg hiervan en de garantie voor de naleving van de grondwettelijke bepalingen worden belangrijker geacht dan de onafhankelijkheid op zich zelf.

Zonder te worden gerekend tot degenen die tegen de onafhankelijkheid van Suriname zijn, voelen wij ons geroepen om te waken tegen eventuele omzetting van de „gevestigde orde” in een toestand van onrust, wanorde en onzekerheid na de onafhankelijkheid, hetgeen niet bevorderlijk is voor „het heil en welzijn” van ons land en volk.

Gelet op het bovenstaande doen wij een dringend beroep op de regering en alle verantwoordelijke leiders van de politieke partijen in Suriname om bij de voorbereiding van de onafhankelijkheid, die planmatig moet geschieden, meer aandacht te geven aan het bereiken van een overeenstemming over een aantal „fundamentele zaken”, waarvan de grondwet een is, dan te blijven

filosofen over de ongemotiveerd vastgestelde onafhankelijkheidsdatum. De door ons gekoesterde vrees zou alleen dan weggenomen kunnen worden, indien zowel de te bereiken overeenstemming over de bedoelde essentialia, zoals waarborging en de garantie voor de naleving van de grondwettelijke bepalingen, het scheppen van voorwaarden voor een gezonde sociaal-economische ontwikkeling van Suriname als wel de datum van de onafhankelijkheid gedragen zullen worden door de gehele Surinaamse bevolking. De afdelingen van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) en de daarbij aangesloten Moslimorganisaties:

<i>Himajat Islam</i>	—	<i>Welgedacht C</i>
<i>Imdadia Islam</i>	—	<i>Pad van Wanica</i>
<i>Sbabetul Islam</i>	—	<i>Paranam</i>
<i>Moefidoel Islam</i>	—	<i>Leiding 19</i>
<i>Noer-E-Islam</i>	—	<i>Nw. Amsterdam</i>
<i>Hifazatoel Islam</i>	--	<i>Kroonenburg (rechteroev. Comm).</i>
<i>Tartiboel Islam</i>	--	<i>Nickerie</i>
<i>Tackveatul Islam</i>	—	<i>Pl. Vredenburg.</i>
<i>Shamsul Islam</i>	—	<i>Land van Beekhuizen</i>
<i>Kamroel Islam</i>	—	<i>Leysweg</i>
<i>Tauziemoel Islam</i>	—	<i>Saramacca (Huwelijkszorg)</i>
<i>Namaaz League</i> —	--	<i>Gr. Combè (Paramaribo)</i>

Paramaribo, 10 april 1974

Uit: De West van 13 april 1974.

NOOT VAN DE REDAKTIE VAN AL HAQ

Evenals de leden van de Surinaamse Islamitische Vereniging vinden ook wij het initiatief van de 12 AFDELINGEN (in totaal zijn er 15 Afdelingen) zeer lofwaardig om de regering van Suriname, de verantwoordelijke politieke leiders en het Surinaams volk op oprechte wijze te informeren over „DE VISIE VAN DE S.I.V.” met betrekking tot de ONAFHANKELIJKHEID VAN SURINAME ULTIMO 1975.

Naar deze visie hebben wij—met verwijzing naar artikel 3 der Statuten van de S.I.V. uitdrukkelijk gevraagd in het vorige nummer van Al Haq (Vide Al Haq 3e Jrg. No. 30)

Door de „ondoordachte” verklaring evenwel van het Hoofdbestuur dat het communiqué buiten kennis van haar is uitgegeven (zie Vrije Stem 16-4-'74) wordt ten onrechte de indruk gewekt als zou de behoefte aan het bepalen van een standpunt inzake de plotselinge onafhankelijkheid van Suriname het HOOFDBESTUUR en de AFDELINGEN in een „controversiële sfeer” hebben gebracht.

Gevraagd naar commentaar verklaarde de zegsman van de 12 Afdelingen dat zulks niet wordt aangenomen, omdat de Afdelingen zijn uitgegaan van de wetenschap dat het HOOFDBESTUUR —om bestuurs-tactische redenen— geen communiqué zou uitgeven.

Aan het voorbehoud hiervan, door de Afdelingen die hieraan wel behoefte hadden, stond het Hoofdbestuur niet afwijzend tegenover, zoals dit bleek op een terzake belegde vergadering met het Hoofdbestuur.

„Daarom verbaast het ons om te vernemen dat het Hoofdbestuur aanstoot neemt aan ons initiatief om onze „onafhankelijkheidsvisie” kenbaar te maken”. Waar thans vaststaat dat de Afdelingen slechts hebben beoogd hun zienswijze te geven over de algehele zelfstandigheid van Suriname uiterlijk eind december 1975 en geenszins de bedoeling hebben gehad het Hoofdbestuur onaangenaam te zijn of te desavoueren, terwijl ook het Hoofdbestuur zich niet heeft gedistancieerd van de inhoud van het communiqué, moet worden aangenomen dat er van een controversie tussen het Hoofdbestuur en de Afdelingen van de S.I.V. geen sprake kan zijn.

Hierbij moet mede in aanmerking worden genomen de opmerkingen van enkele gezaghebbende personen uit „beide kringen”, hierop nederkomende dat men wederzijds begrip moet weten op te brengen voor elkaars standpunten. Immers zowel in de behoefte van het Hoofdbestuur (om geen communiqué uit te geven) alswel in de behoefte van de Afdelingen (om wel een communiqué uit te geven) is inmiddels al voldaan.

Mgr. Zichem, Ds. Ritfeld, Ds. Rambaran, Prof. Amarsingh Shastri, Drs. H. Arif Farasara, J. Lachmon, Henk Arron, Toyab Ahmad Ali, Mr. Nurmohamed, E. Wijngaarde, Mahatamsingh, Moulvi G.R. Alladien.

Ook dit jaar heeft het Comité een zeer attractief en gevarieerd Miladoen Nabie-programma verzorgd bestaande uit een massabijeenkomst op het terrein van de Moské van de Surinaamse Moslim Associatie (S.M.A.) aan de Kankantriestraat, een optocht, terwijl ook T.V. programma's werden verzorgd.

COMMUNIQUE

Op donderdag 4 april 1974 vieren de Moslims over de gehele wereld het Mielaad-un Nabi feest. Op deze dag wordt de geboorte van de Heilige Profeet Mohamed door ruim 700 miljoen Moslims herdacht.

Waar de Heilige Profeet Mohamed steeds de eenheid gepropageerd heeft en de Islam deze eenheid in haar banier voert, is de Madjlies Moeslimien Suriname (Verbond van Islamitische Organisaties in Suriname) er trots op, dat de Mielaad-un Nabi viering in Suriname dit jaar onder haar auspiciën plaatsvindt.

Vanaf donderdag 4 april a.s. zullen ook de Moslims in Suriname de geboortedag van de Heilige Profeet op de gebruikelijke wijze herdenken.

De Madjlies Moeslimien Suriname wenst een ieder en meer in het bijzonder de Moslims, Mielaad-un Nabi mobarak toe.

Paramaribo, 30 maart 1974.

Namens het bestuur van de
Madjlies Moeslimien Suriname,

(M.A. Jahangier-secretaris)

ISLAMITISCHE GELOOFSBELIJDENIS AFGELEGD DOOR
R. VAN SAUERS

Op dinsdag 9 april 1974 werd door Redgan van SAUERS, wonende aan de Rio de Janeirostraat 41, Benie's Park, de Islamitische Geloofsbelijdenis afgelegd ten overstaan van Moballing ISLAM BADOELLA van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) Deze plechtige gebeurtenis werd ingeleid door MR. B. AHMAD ALI, Distrikts-Kommissaris van Suriname, (ex-Hoofdredakteur en uitgever van „AL HAQ”). Door het geregeld lezen van het Surinaams Islamitisch maandblad „AL HAQ” vond de Hr. R. van Sauers de „ISLAM” als een der plechtigste Godsdiensten en is hij dan ook gebeel uit zijn vrije wil overgegaan tot de „ISLAM”.

MR. B. AHMAD ALI zei dan ook zeer terecht dat het Surinaams Islamitisch maandblad „AL HAQ” zeer goede en duidelijke voorlichting geeft over de grote en de laatste wereldgodsdienst: de „ISLAM”.

Als Islamitische naam werd door de Hr. Redgan van SAUERS gekozen: „OEMAR”.

Deze plechtigheid werd ook bijgewoond door de ouders en grootouders van de Hr. R. van SAUERS.

Na de plechtigheid werd door de Hr. A. Mahmood een kort overzicht gegeven over de „ISLAM” en de andere grote wereldgodsdiensten.

De Hr. A. Mahmood zei o.a. dat elke Moslim hetzelfde respect moet hebben voor de andere Godsdiensten als voor de „ISLAM” en is verplicht te geloven in alle Profeten door God gezonden voor de Geestelijke leiding der mensheid. Moge ALLAH onze nieuwe Moslim-broeder: Oemar Redgan van Sauers steeds op het RECHTE PAD leiden.

De Redactie.

FOTO

De R. van Sauers (midden op de foto of wel te midden van zijn familie) legt de geloofsbelijdenis van de Islam af ten overstaan Hadji Moulvi Islam Badoellah, imaaam van de S.I.V.

Geachte Moslim Broeders en Zusters,
Assalamo Alaikoem.

Op 9 april 1974 heb ik de ISLAMITISCHE GELOOFSBELIJDENIS afgelegd. Het was voor mij en mijn ouders een grote belevenis, die wij nim-

mer zullen vergeten.

Mijn dank gaat uit naar mijn ouders, familie van de Hoef-Sauers, Moulvi ISLAM BADOELLA, MR. B. AHMAD ALI en de Hr. A. MAHMOOD, die mij bijstonden.

Moge ALLAH mij in staat stellen om alles naar ZIJN wens te doen vervullen.

GODA HAFIZ
Oemar Redgan van Sauers.

Deze Maand:

IRAANSE KEIZER STREEFT NAAR DOMINERENDE ROL
IN DE PERZISCHE GOLF

door:
(M.S. Sewpersad)

Het olierijke Iran (in het Westen bekend onder de naam Perzië) heeft lang een belangrijke strategische positie ingenomen tussen Europa en Azië. Vandaag de dag tracht Iran onder leiding van haar verwesterde keizer Mohammed Reza Pahlëvi tevens de dominerende economische en militaire macht te worden in het belangrijke gebied van de Perzische Golf.

Sinds Engeland zich tegen eind 1971 uit de Golf terugtrok, is Iran het machtsvacuum beginnen te vervullen en de rol aan te nemen van beschermer van deze vitale olieaanvoerlijn. Met de woorden van de premier van Iran, Amir Abbas Hoveida: „De waterweg moet ten bate van internationale scheepvaart en handel voor alle landen openblijven, en wij zijn vastbesloten erop toe te zien dat dit gebeurt, waartoe wij over de benodigde middelen beschikken”.

Iran beschouwt het naburige door de Sovjets gesteunde Irak en de revolutionaire, kommunistische bewegingen in de staten van de Golf als de tweede voornaamste bedreigingen voor de veiligheid van de strategische waterweg. De VS en Engeland, zich bewust van de strategische belangrijkheid van de rol die Iran speelt, hebben met de Sjah gekontraakteerd wapentuig ter waarde van drie miljard dollar te leveren, met ingebrip van Phantom jachtbommen werpers, helikoptergunships en troepen-transporthelikopters, kanonneerboten, onderzeebootjagers, tanks, Hovercrafts en de allerlaatste met laserdoelgeleiding uitgeruste bommen. Iran is tevens bezig met het aanleggen van lucht- en vlootbasis aan de Golf.

Nederland heeft via de UNICEF een bedrag van \$ 30.000 ter beschikking gesteld voor de herbouw van scholen in Bangla Desh.

De betekenis hiervan? Een derde van wereldbehoefte aan olie komt uit het Perzische Golf-gebied. Japan is voor negentig procent afhankelijk van de staten rond de Golf; West-Europa voor zestig procent. Bovendien bevindt zich hier 53 procent van de aangetoonde wereld-oliereserves.

Sinds de laatste oorlog met Israel heeft een aantal Arabische landen de toevoer van olie naar de VS en Nederland afgesloten. De toevoer die naar Nederland werd afgesneden is terecht op haar plaats. Zoals men weet beging de Nederlandse (PvdA)-minister van buitenlandse zaken P. van der Stoep de blunder om op de tweede dag van de oorlog met de Arabieren alle Arabische ambassadeurs in Den Haag te ontbieden en openlijk sympathie met Israel te betuigen hetgeen voor de Arabieren aanleiding was Nederland te boycotten.

De geïndustrialiseerde landen zouden na de olieboycot voor hun olievoorziening in grotere mate afhankelijk kunnen worden van Iran, dat wel een Islamitisch, maar geen Arabisch land is. De stabiliteit van de wereld hangt voor een groot deel af van de veiligheid en stabiliteit van het gebied rond de Golf.

NEDERLAND BESTEEDT RUIM 30.000 DOLLAR AAN ONDERWIJS IN BANGLA DESH

De 75 miljoen inwoners maken Bangla Desh tot een van de dichtstbevolkte landen ter wereld: 1.360 inwoners per km². Zeer hevige moesonregens overstromen vaak grote gedeelten van het vlakke land en de wervelstormen en vloedgolven die regelmatig toeslaan veroorzaken zeer grote schade aan oogsten, huizen en scholen en ook vele doden. Dit doet de problemen die zich voordoen in het opbouwen die verwoest zijn tijdens de zg. „vrijheidsstrijd” in deze pas onafhankelijke staat alleen maar toenemen. Zelfs kan er geen onderwijs verleend worden aan de kinderen uit Bangla Desh. Slechts zes van de tien kinderen bezoekt de school, en slechts twee hiervan beëindigen de lagere school. Er zijn eenvoudig geen scholen genoeg voor iedereen en in vele scholen ontbreken er primaire behoeftigheden. Vele van deze scholen hebben nog steeds geen daken, deuren of ramen, omdat deze in de oorlog verwoest zijn.

UNICEF heeft in overleg met de regering van Bangla Desh gebieden aangewezen om hulp te verlenen, waarbij het herstellen van verwoeste lagere scho-

len. Voor de UNICEF vormen de onbegaanbare wegen nog een groot probleem.

DE GELOOFSARTIKELLEN VAN DE ISLAM

(door: A. MAHMOOD)

„O gij die gelooft, geloof in ALLAH en ZIJN boodschappers en in het Boek dat HIJ (Allah) Zijn boodschapper heeft geopenbaard en in het Boek, dat HIJ (Allah) voordien openbaarde. En wie ALLAH en Zijn ENGELLEN en Zijn BOEKEN en Zijn BOODSCHAPPERS en de LAATSTE DAG verwerpt, is waarlijk ver afgedwaald”.

(II. QORAAAN, Surah „ANNISA”, hfdst. 1:137), „SOEDJAWO”, hfdst. IV, vers 136).-----

De Geloofsartikelen behoren tot de EERSTE ZUIL van de „ISLAM” en en worden ook wel genoemd: de HEILIGE KALIMA’S.

De voornaamste Geloofspunten in de ISLAM zijn:

- I. GOD’S EENHEID
- II. GOD’S ENGELLEN
- III. DE HEILIGE SCHRIFTEN (GEOPENBAARDE BOEKEN).
- IV. DE PROFETEN OF BOODSCHAPPERS VAN GOD.
- V. DE LAATSTE DAG EN DE OPSTANDING NA DE DOOD (LAATSTE OORDEEL).
- VI. HET GELOOF IN „TAQDIR” (DE GODDELIJKE MAAT).

DE HEILIGE KALIMA’S:

KALIMA 1

(eerste Kalima) “TOYYAB” (rein of kuis):

„La ilaha illallaho, Mohammoedoer Rasoeloellah”.

(vertaling): Er is geen God dan Allah en Mohammad is Zijn Profeet.

KALIMA 2.

(tweede Kalima) “SHAHADAT” (getuigenis):

„Asbado-an la ilaha illallaho, wah-daboe lasbarie-kalaboe wa asbado-anna Mohammadan abdaboe wa Rasoelohoe”.

(vertaling): Ik getuig dat er geen God is dan Allah, Hij is de Enige en niemand is gelijk aan Hem; en ik getuig dat Mohammad Zijn dienaar en Zijn Profeet is.-----

KALIMA 3.

(derde Kalima) „TAMDJIED” (macht of kracht):

Soebbaan Allab wal hamdo lillab wala ilaba illallabo, wallabo Akbaro wala haulta wala goewwata illa billa bil-ali-jil aziem”.

KALIMA 4.

(vierde Kalima) „TAUWHEID” (Gods eenheid):

„La ilaba illallabo wab-daboe lasbariekalaboe, laboel moelko walaboel hamdo jobjie wajomieto wa howa bajjoen-la-jamoeto beja-dibil-gairo, wa howa ala koelle sjain-qadier”.

KALIMA 5.

(vijfde Kalima) „TAHMIED” (Lof)

„Soebbaan Allab wa be-hamdebie, Soebbaan Allabil ali-jil-aziem, astagfirol-lab Rabbie min koelle zambin waa-toebo ilaihe”.

KALIMA 6.

(zesde Kalima) „RADDE KOEFR” (afkeer van ongelooft):

„Allaboemma innie a-oc-zobeka min an oesjreka, beka sjaian wa ana alemo bebie toebto anho wa tabarrato min al koefre was-sjirke wal ma-a-sie koel-leba wa aslamto wa amanto wa a-qoelo, la ilaba illallabo Mohammadoer-Rasoeloellab”.

(vertaling): O mijn Heer, ik vraag Uwe bescherming opdat ik niets naast U zal aanbidden en ik vraag vergiffenis voor die zonden, welke ik bewust of onbewust heb bedreven en voor die zonden, die ik ken en die ik niet ken en ik keer mij af van alle onreinheid, ongelooft en van afgodendienst en van alle ongeoorloofde dingen en ik bekeer mij en ik verklaar: „er is geen God dan ALLAH en MOHAMMAD is Zijn Profcet”.

KALIMA 7

(zevende Kalima) „ISTAGFAAR” (vergiffenis):

„Astag-firoellah Rabbie min koelle zambin aznabtoboe amadan aw gata-an sirran aw ala nijjatan wa atoebo ilaibe minaz-zambillazie la alamo innaka auta allamoel-gojoebe, wa sattaroel-ojoebe, wa gaffaroez-zonoebe wala baula wala qoewata illa billa bil ali-jil aziem”.

(vertaling): ik vraag vergiffenis aan Allah, Die mijn Heer is, voor al mijn zonden, welke ik bewust of onbewust heb begaan en ik toon berouw aan Allah voor die zonden, welke ik ken en die zonden, welke ik niet ken, voorzeker, Allah is de Kenner van het ongeziene en Hij alleen kan mijn zonden en overtredingen vergeven. Voorwaar, er bestaat geen macht en kracht, maar alleen die van Allah, de Almachtige, de Verhevene.

„IMAAAN MOFASSIEL”

„Amanto billabe wa Mala-e katehie wa Kotobehie wa Rosoelehie wal jaumil aagere wal quadre gairehie wa sjarrehie minal-labe ta'ala wal base badal maut”

(vertaling): Ik geloof in Allah en in Zijn Engelen en in Zijn Boeken en in Zijn Profeten en in de laatste Dag, en in alle voorspoed en tegenspoed, welke door Allah beslist zijn en in de opstanding na de dood.-----

„IMAAAN MODJAMMIL”

„Amanto billabe kama bowa be-asmaa-ehie wa sifaatehie wa qabilto djamie-ah-kamehie, ikraran bille-sane wa tasdieqan bil-qalbe”.

(vertaling): Ik geloof standvastig in Allah met al Zijn (Heilige) Namen en (Zijn Wonderbaarlijke) Hoedanigheden, en ik aanvaard al Zijn geboden en verboden met hart en ziel.

(wordt vervolgd)

****VREDE ZIJ MET U ALLEN!****

PROVINCIALISME REMT PAKISTAN

De moeilijke taak om de bevolking van Pakistan uit de feodale structuur op te lichten naar het niveau van een progressieve moderne maatschappij, is alleen te realiseren met beter onderwijs voor zoveel mogelijk burgers. Het onderwijssysteem was tot voor kort maar nauwelijks veranderd sinds de Britse koloniale periode.

Het was beperkt tot een geringe bovenlaag, de massa bleef analfabeet. Op het ogenblik zijn er in Pakistan ongeveer 40 miljoen analfabeten of ruim 60 percent van de bevolking.

De onderwijshervorming van maart '72 omvat een ambitieus program, waarbij het accent duidelijk is verlegd naar het technologisch, wetenschappelijk en vakonderwijs.

Dit moet aansluiten bij de behoeften van de opkomende industrie en de ontwikkeling van de agrarische sector.

Alle particuliere onderwijsinstellingen werden binnen een termijn van twee generationaliseerd, zodat de leerkrachten automatisch binnen het kader van het overheidsperoneel vielen.

Dit betekende in eerste instantie een optrekken van inkomen tot de overeenkomstige overheidsschalen en vervolgens het meeprofiteren van de daarop volgende salarisverhogingen voor het totale overheidsperoneel.

Dit heeft tot dusver de grootste post gevormd op het budget van de onderwijsvernieuwing.

Het onderwijs is tot een bepaalde lagere school klasse (niet te vergelijken met het Nederlandse systeem) kosteloos gemaakt.

Tot eind juni 1973 werden 3.693 particuliere onderwijsinstellingen genationaliseerd. Bovendien werden 3.694 scholen voor lager onderwijs, 14 middelbare scholen, een landbouwhogeschool en 'n medische faculteit geopend. Het aantal beurzen en fondsen speciaal voor arme studenten werd aanzienlijk uitgebreid.

Het uiteindelijke doel is rond 1980 het lager onderwijs geheel kosteloos te maken.

GEZONDHEIDSZORG

De kern van de hervormingen in de gezondheidszorg is een medische verzekering van alle burgers binnen een termijn van acht jaar.

Men hoopt dit onder meer te bereiken door een polikliniek op te richten per

acht tot tienduizend zielen.

Zeer ingrijpend is de verandering in geneesmiddelen-politiek. Om de prijzen te drukken stelde de regering vast, dat alle medicijnen die in Pakistan kunnen worden vervaardigd, voortaan uitsluitend als soort (en niet op merknaam) worden verkocht.

Het betalen van woekerprijzen voor merknamen is nu afgelopen. De wet verbiedt de produktie of invoer van geneesmiddelen onder merknaam. Uitzonderingen worden gemaakt voor speciale geneesmiddelen die niet in Pakistan kunnen worden vervaardigd.

De wet ondervond zeer groot verzet van de geneesmiddelen industrie maar allengs past men zich nu aan de gewijzigde voorschriften aan.

De overheidsorganisatie voor de controle op geneesmiddelen en prijzen werd aanzienlijk uitgebreid.

Er is een daling in de prijzen geconstateerd.

In vogelvlucht moeten zeker nog worden genoemd, de nationalisering van het levensverzekeringswezen, dat 32 verschillende maatschappijen omvatte met evenzoveel verschillen in rechten en plichten van de verzekerde. Ook hier was het doel tweeledig: verbreking van de banden van het verzekeringswezen met de gevestigde industriële belangengroepen en uitbreiding van de

mogelijkheden voor de kleine man.

Een jaar na de nationalisatie (in 1972) was het bedrag aan premies reeds met 20,28 percent gestegen.

Hervorming –en bij de recente jaarwisseling nationalisering– van de nationale banken is voornamelijk gericht op de socialisering van de kredietverlening.

Heel simpel geformuleerd komt het ook hier weer neer op het bieden van kansen aan de kleine ondernemer en landbouwer, waar voorheen uitsluitend de groot-industrielen en grootgrondbezitters aan bod kwamen waardoor de afstand tussen arm en rijk steeds groter werd.

De regering heeft nu ook meer armslag voor investeringen in probleemgebieden.

Van belang is zowel de financiering van het algemene ontwikkelingsbudget (waterhuishouding, energievoorziening, transport en communicatiemiddelen) als de gerichte ontwikkelingsprojecten voor de grensprovincies en de zogenaamde stamgebieden. Het gaat hier dus om de „openlegging” van de achtergebleven Noordwestelijke Grensprovincie en Balochistan, waarvoor grote federale projecten zijn opgesteld.

In de Grensprovincie gaat het om betere communicatiemiddelen en een ingewikkeld bevoelingsstelsel dat gevoed wordt uit het stuwmeer bij de Tarbela-dam.

Voor Balochistan bestaan soortelijke projecten en hier is het ontwikkelingsbudget van 50 miljoen roepie verdubbeld tot 100 miljoen.

Op het gebied van de wetgeving werden revolutionaire hervormingen doorgevoerd mede op basis van de nieuwe grondwet. De positie van het verwaarloosde politiecorps werd aanzienlijk verbeterd, nieuwe regels werden geformuleerd voor het bedrijfsleven, de belastingherziening werd gericht op zwaardere belasting van de meest draagkrachtigen (wedgebelasting werd verdubbeld) en in augustus vorig jaar kwam dan eindelijk de zo noodzakelijke sanering en hervorming van het ambtenarenapparaat.

Nieuw was onder meer de kans voor promoties tot toprang voor technische specialisten, wat voorheen een exclusief voorrecht was voor administratief personeel.

Hiermee werd het belang van de technische ontwikkeling in Pakistan nog eens extra benadrukt.

Uit deze toch nog beperkte opsomming van vernieuwingen binnen het bestek van anderhalf tot twee jaar blijkt duidelijk, dat het bewind in Pakistan een basis heeft gelegd voor een moderne, socialistische structuur. De hervormingen zullen op zich volgens Westerse maatstaven achterhaalde zaken zijn.

Voor Pakistan als ontwikkelingsland zijn zij ronduit revolutionair. En tot dusver is deze revolutie met relatief gering geweld gepaard gegaan. De nieuwe opmars naar een betere toekomst kent natuurlijk obstakels. Voor het merendeel komt het verzet tegen de vernieuwing van gevestigde reactionaire belangengroepen.

Het ligt voor de hand dat bij conflictsituaties de regels van het democratische spel worden overtreden.

In kringen van de oppositie –politieke partijen, belangengroepen en de pers– wordt het argument van verkrachting van de democratie en terugval in de dagen van de persoonsverheerlijking en dictatuur met zekere gretigheid gehanteerd.

En wanneer het verzet van oppositiegroepen een extreem karakter krijgt is het bewind –uit vrees dat het pas begonnen werk van de hervorming in de kiem dreigt te worden gesmoord en het land terugvalt in de oude feodaal-kapitalistische structuur– snel geneigd drastische tegenmaatregelen te nemen.

De conflicten doen zich zoals gemeeld voornamelijk voor in de westelijke grensprovincies.

Het is geen toeval. In deze gebieden, die eeuwenlang zijn verwaarloosd en uitgebuit door plaatselijke feodale heersers of stamhoofden, komen bijna middeleeuwse verhoudingen voor.

Het ligt voor de hand dat een plotselinge confrontatie van deze grensgemeenschappen met moderne sociale hervormingen een federaal gezag, tot geweld leidt.

Er is door het federale bewind ongetwijfeld fors uitgemaakt zoals blijkt uit de klachtenlijst van de oppositie. Zij eist onder meer een afschaffing van de uit de periode van de generaals stammende „noodtoestand” die het bewind vergaande bevoegdheden geeft.

Zij eist vrijlating van politieke gevangenen waarvan er ruim 500 zouden zijn en een einde van het muilkorven van de pers, waarbij gewezen wordt op het sluiten van dagbladen die kritisch stonden tegenover het bewind.

De moeilijkheden met de grensprovincies bereikten medio vorig jaar een hoogtepunt, toen de verkozen provinciale regeringen werden afgezet en enkele leiders van Baloetsjistan achter slot en grendel werden gezet. Er is in deze provincie een guerilla aan de gang die naar schatting een harde kern van zo'n 2900 man omvat, waartegen het centrale bewind een divisie van 12.000 man plus nog 4.000 man plaatselijke para-militaire eenheden heeft ingezet.

Bij gevechten en overvallen zijn vele tientallen doden gevallen.

In de noordwestelijke grensprovincie heeft zich een enigzins gelijkwaardige

ontwikkeling voorgedaan.

De verhoudingen in de grensprovincies zijn zelfs voor ingewijde Pakistani niet erg duidelijk, omdat men te maken heeft met vaak tegenstrijdige stambelangen.

De politiek is hier een kwestie van persoonlijke prestige, van intriges, manipulaties en gemarchandeer om machtsposities, en zo nodig wordt met afscheiding bedreigd.

Baloetsjistan, dat de grootste provincie is met de kleinste bevolking van 2,4 miljoen zielen (op het totaal van 64,8 miljoen), is slechts voor ongeveer 4 procent bebouwd.

De rest is dor en bergachtig, bewoond door nomaden.

Het komt gezien deze verhoudingen soms wat ongeloofwaardig over als stamhoofden met een politieke dorpsstatus en een feodale mentaliteit zich beroepen op de democratische grondrechten.

Op de sterke man van de noordwestelijke grensprovincie, Chan Abdoel Wali Chan, leider van de grootste partij, is al vier maal een aanslag gepleegd. Bij de laatste aanslag, vorig jaar september, ontkwam hij ternauwernood aan de dood.

Hij beschuldigde de Volkspartij van Bhoetto van de aanslag.

Bhoetto pareerde de verdachtmaking met de lakonieke opmerking, dat het geen kunst was Chan te treffen omdat „wij niet zulke slechte schutters zijn”. Wie moet men in deze troebele sfeer geloven? Bekend is dat er in de grensprovincie (evenals in Baloetsjistan) spanningen heersen tussen de boeren en grootgrondbezitters.

De partij die voor hun belangen zegt op te komen, de marxistische Kizan Mazdoer Partij, is vele malen in botsing gekomen met het provinciale bewind toen de partij van Chan en de rechtse islamitische coalitiepartner nog aan de macht waren.

Schietpartijen deden zich geregeld voor en de Kizan Mazdoer verweet de toenmalige coalitie van hand- en spandiensten aan de grootgrondbezitters. In onze gesprekken met mensen in Pesjawar, de hoofdstad van de grensprovincie, kwamen telkens weer twee thema's naar voren: onvrede van de massa met de politiek en zorgen om de economie.

„Wij stemmen op de partij die ons de beste levensvoorwaarden biedt”, aldus een zegsman.

„Het parool van Bhoetto's Volkspartij is „rotie” (eten), „kapela” (kleding) „makan” (volkshuisvesting).

Tot dusver is daar nog niet veel van terecht gekomen.

Alles is duurder geworden.

Bhoetto is nog steeds populair bij de massa, maar hij moet snel iets aan de economie doen, wil hij populair blijven", aldus deze woordvoerder.

Door links en rechts wordt Bhoetto om de oren geslagen.

Rechts is duidelijk bevreesd voor de sociale hervorming.

Links noemt Bhoetto de ordinaire bourgeois die niet radicaal genoeg is om desnoods de klassieke gewelddadige revolutie te forceren om de arbeiders aan de macht te helpen.

(Alsof de bevolking van Pakistan na alle ellende juist daarop zit te wachten).

De positie van Bhoetto en zijn binnenlandse critici is wellicht het eerlijkst af te meten naar hun prestaties.

De critici zijn dan gewoon nergers meer.

En in de talrijke gesprekken —niet uitsluitend met gezagsgetrouwe ambtenaren— komt telkens weer die ene opinie naar voren: er is in het huidige Pakistan gewoon geen enkel alternatief voor Bhoetto.

Het zou wellicht een van de grootste prestaties van Bhoetto zijn als hij in het nieuwe Pakistan zulke voorwaarden schept, dat er wel alternatieven komen.

Het zou de kroon op het ideaal van de democratie zijn, dat de Volkspartij in haar banier voert.

Uit. De Volkskrant van 2 maart 1974.

PAKISTANS HERVORMINGEN WIJZIGEN STRUCTUUR

(door: H.C. Beynon) (Slot)

De reis naar de grens met Afghanistan was een belevenis. Exotische namen als Pesjawar, de Chaiber-pas, de Pachtoenen en hun krijgers, kregen reële inhoud.

Pesjawar is de hoofdstad van de Noordwestelijke Grensprovincie, die evenals de andere westelijke Pakistaanse provincie Baloetsjstan de geschiedenis door als „zorgenkind" is beschouwd. Hier is het stamgebied van de Pachtoenen dat zich uitstrekt tot in Afghanistan. Een door de levensomstandigheden gehard volk, met eigen onverbbidelijke zeden en gewoonten, een oude cultuur, die het in staat heeft gesteld zich de eeuwen door te handhaven tegenover vreemde elementen. Alexander de Grote slaagde er niet in de harde krijgers op de knie te krijgen, evenmin de latere Britse veldheren en gouverneurs. Men respecteerde daarom hun behoefte aan afzondering en onderhield een

vredebevredigende co-existentie, zo lang het strenge maatschappelijke patroon der Pachtanen niet werd verstoord.

In het nieuwe Pakistan van Bhoetto doen zich problemen voor bij de pogingen om de Pachtanen uit hun isolement te halen. Het beleid is er op gericht voornamelijk door economische maatregelen de bouw van wegen en scholen, ziekenhuizen en markten, de Pachtanen het gevoel te geven dat zij, zonder de eigen identiteit te moeten opgeven, een onderdeel vormen van Pakistan. Waar Alexander de Grote en Lord Curzon (gouverneur-generaal van Brits Indië in 1899 en stichter van de Noordwestelijke Grensprovincie) het niet haalden, probeert nu Bhoetto het met een eigen nationale politiek.

De provincie beslaat ongeveer een achtste van het gebied van Pakistan, heeft 8,4 miljoen inwoners (op het totaal van 64,8 miljoen) waarvan ruim 80 procent bestaat uit Pachtanen.

De Britten verbasterden het woord Pachtan, als zovele andere woorden, en maakten en Pathan van. De taal heet het Poesjtje, het schrift is Arabisch en de godsdienst Islam.

De Pachtanen kennen vier verschillende grote stammen in het gebied. Over hun herkomst bestaan verschillende theorieën.

ZOELFIKAR ALI BHOETTO

Een daarvan zegt dat zij oorspronkelijk joden waren en het woord Chaiber waarnaar de pas is genoemd, zou het joodse woord zijn voor fort. Men noemt ook de Grieken en Turken als voorouders van de Pachtienen. Duidelijk is in ieder geval het Arabische type van de mensen, van hun zeden en gewoonten. Zelfs het hele dorre, ruige landschap bij de grens met Afghanistan doet denken aan het landschap van het Midden-Oosten.

Het unieke karakter van het stamgebied bleek ons na een korte rit van Pesjavar naar het westen, toen wij werden tegengehouden door een wachtpost bij het plaatsje Djamroed. Er stonden Pakistaanse militairen broederlijk vereend met krijgshaftige Pachtienen, de dolken opzij, de geweren over de schouder en omhangen met lange patroongordels.

Ze beheersten het hele dorpsstoneel en hielden de wacht bij de slagboom. Onze gids toonde een pasje en de slagboom werd geheven. We mochten het gebied betreden, waar de stamwetten heersen.

Het terrein werd zeer bergachtig en voor de rest van de ongeveer 35 kilometer reden we door een adembenemend ruig en boeiend gebied, langs diepe ravijnen en steile rotswanden. Dit was de beroemde Chaiber-pas.

Hier en daar op een hoogvlakte lagen dorpen, passeerden bergbewoners te voet met hun vee.

De dorpen waren eigenlijk combinaties van ommuurde woningen, waar één of meer gezinnen wonen.

De indruk hier te maken te hebben met een ondoordringbare, ietwat vijandige maatschappij, werd ons bevestigd door de gids, die zelf een man uit het gebied was en over de zeden en gewoonten van de Pachtienen een studie heeft gepubliceerd.

De „hoedjra” –het gemeenschapshuis– is de kern van het dorps- en stam-
leven.

Het gebouw doet dienst als ontspanningsruimte voor rituele feesten, het is
een gasthuis, en het centrum waar de stamoudsten recht spreken. De aarden
wallen rondom worden meestal bekroond door een of twee torens met een
extra borstwering voorzien van schietgaten.

De Pachtoenen lopen vrijwel allen gewapend rond.

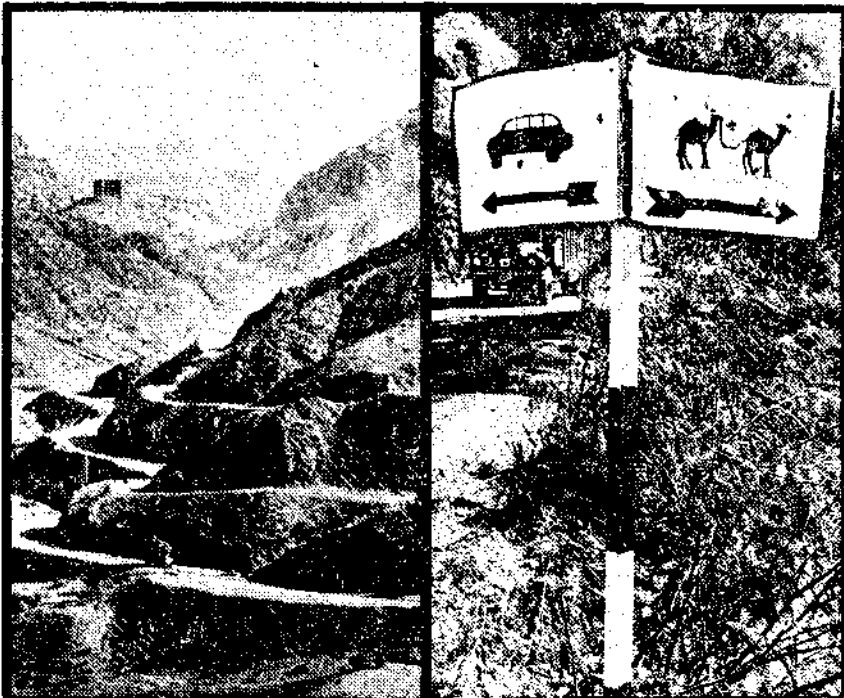
Zij krijgen hun wapens voor een deel via smokkelwegen, maar het merendeel
wordt zelf vervaardigd in de ontelbare kleine wapensmidse, waarvan wij er
enkele bezochten.

Met groot vakmanschap worden allerhande wapens precies nagemaakt. We
zagen geweren, maar ook revolvers en pistolen met getrokken lopen en zelfs
stenguns.

De wet wordt streng toegepast.

Men heeft te maken met een mengeling van de islam-leer, stamwet en ook
wat bijgeloof.

Streng zijn de regels voor het bezit en bij geboorte, initiatie tot volwassen-
heid, huwelijk en dood.

Links de Chaiber-pas met borden (rechts) die de auto's van kamelen scheiden.

gewapende Pachtou-krijgers

Huwelijken worden door de ouders geregeld en heimelijke verhoudingen (zo die mogelijk zijn) tussen jongen en meisje kunnen met de dood worden gestraft. Hetzelfde kan gelden voor buitenechtelijke verhoudingen.

De gids vertelde het verhaal van een buiten de stam levende man die een heimelijke verhouding met zijn leven moest bekopen.

Hij voegde er snel aan toe, dat dergelijke harde maatregelen tegenwoordig steeds minder voorkomen door de invloed van de moderne maatschappij. Die infiltreerde ook met transistorradio's en hier en daar zelfs met een televisie-apparaat.

De harde wetten zijn bittere noodzaak omdat de stammen geïsoleerd door de barre natuur, geheel op zichzelf staan.

De straffe maatregelen moeten ook de vrouwen beschermen, die in het zwart gekleed, allen nog de „boerka” (sluier) dragen.

Overal waar onze auto passeerde, wendden de vrouwen het gelaat of dat zij met een snel handgebaar achter de boerka verscholen.

Hier en daar zagen we beneden in het ravijn parallelwegen, waar lange karavans ezels met zware bepakking passeerden.

Velen torsten autobanden.

„Allemaal smokkel”, zei de gids. „De douane kijkt de andere kant uit als ze de grens passeren langs een sluike weg. Het is hier stamgebied, niet waar!”

Op bepaalde plaatsen langs de weg stonden aanwijzingsborden die enerzijds de autoweg wezen en anderzijds de kameelroute.

Aan het einde van de rit lag het grensdorp Toorcham. Een verzameling huisje, markten, een garage, het plaatselijk toeristenbureau en douanchuisje.

ezels beladen met gesmokkelde banden.

Ook hier weer de stamkrijgers bij de slagboom en daar achter, in de verte, een fort met Afghaanse militairen.

We stonden hier bij de zogenaamde Durand-lijn, de veel genoemde grens in ophitselijke politiek redevoeringen over en weer, als Afghanistan weer eens met de steun aan een onafhankelijk Pachtoenistan –los van Pakistan– dreigt. De gezapige rust die zelfs de dappere krijgers bij de slagboom in een diepe sluimer had gesust, vormde een vreemd contrast met het politieke gerommel.

Uit: De Volkskrant van 2 maart 1974.

HET LEVEN VAN DE H. PROFEET MOZES (MOESA) (slot)

(door: A. MAHMOOD)

En MOZES zeide: „O Farao, ik ben waarlijk een boodschapper (profeet) van de HEER der Werelden. Ik mag slechts de waarheid over ALLAH spreken. Ik ben met een duidelijk teken van uw HEER tot u gekomen; zend daarom de kinderen ISRAELS met mij mee”. Hij (Farao) antwoordde: „Als gij inderdaad met een teken zijt gekomen, breng het maar voren als gij tot de waarachtigen behoort”. Hij (Mozes) wierp zijn staf neder en ziet, het was duidelijk een SLANG. En hij haalde zijn hand te voorschijn en ziet, zij was wit geworden voor de toeschouwers. De leiders van het volk van Farao zeiden: „Dit is gewis een vaardige tovenaars. Hij (Mozes) wil u uit uw land zetten. Wat raadt gij nu aan?” Zij zeiden: „Geef hem (Mozes) en zijn broeder tijd en zend intussen omroepers de steden in, die elke vaardige tovenaars tot u zullen brengen”. En de tovenaars kwamen tot Farao en zeiden: Wij zullen natuurlijk als wij de overhand krijgen een beloning ontvangen. Hij (Farao) antwoordde: „Ja, en gij zult tot de gunstelingen behoren”. Zij zeiden: O MOZES, zult gij of zullen wij het eerst werpen? Hij (Mozes) antwoordde: „Werpt gij”. En toen zij wierpen, betoverden zij de ogen der mensen en deden hen vrezen en toonden hun grote toverkunst. En WIJ bezielde MOZES en zeiden: „Werp uw staf neder” en ziet, deze slokte al hetgeen zij getoverd hadden op. Zo werd de waarheid bevestigd en bleek wat zij deden ijdel te zijn. Zo werden zij verslagen en vernederd. En de tovenaars werden bewogen zich neder te werpen. En zeiden: „Wij geloven in de HEER der Werelden, de HEER van MOZES en AARON”. Farao zeide: „Hebt gij, voor ik het u toestond, in HEM geloofd? Dit is voorzeker een complot dat gij in de stad hebt gesmeed, opdat gij haar bewoners er uit moogt verdrijven maar gij zult het weldra te weten komen. Ik (Farao) zal gewis uw handen en uw voeten aan tegengestelde zijden (rechts en links) doen afsnijden. Dan zal ik u allen tezamen laten kruisigen”. Zij antwoordden: „Wij zullen voorzeker naar onze HEER terugkeren. En gij (Farao) neemt alleen wraak op ons omdat wij in de tekenen van onze HEER hebben geloofd toen zij ons getoond werden. Onze HEER stort standvastigheid over ons uit en doe ons sterven terwijl wij MOSLIMS zijn”. En de leiders van het volk van Farao zeiden: „Wilt gij MOZES en zijn volk in het land wanorde laten scheppen en u en uw goden laten verzaken?” Hij (Farao) antwoordde: „Wij zullen hun zonen doden en hun vrouwen sparen. Zeker, wij hebben macht over hen”. MOZES zeide tot zijn volk: „Zoekt de hulp van ALLAH en weest geduldig. Voorzeker, de Aarde behoort aan ALLAH. Hij (Allah) geeft haar als erfdeel

aan wie Zijner dienaren HIJ wil en de uiteindelijke overwinning is voor de Godvrezenden". Zij antwoordden: „Wij werden vervolgd, voordat gij tot ons zijt gekomen". Hij (Mozes) zeide: „Waarschijnlijk gaat uw HEER uw vijand vernietigen en u tot stedehouders in het land maken, dan zal HIJ (Allah) zien hoe gij handelt". En WIJ strafden het volk van Farao door droogte en met schaarste van vruchten, opdat zij er lering uit mochten trekken. Wanneer er goeds tot hen kwam zeiden zij: „Dit komt ons toe". En als hen kwaad overkwam, schreven zij de tegenspoed toe aan MOZES en zijn metgezellen. Let op! Hun tegenspoed was evencens van ALLAH. Maar de meesten hunner weten het niet. En zij zeiden tot MOZES: „Welk teken gij ons ook moogt brengen om er ons mede te betoveren, wij zullen stellig niet in u geloven". Toen zonden WIJ de storm, en de sprinkhanen en de luizen en de kikvorsen en bloed over hen- als duidelijke tekenen, doch zij gedroegen zich hoogmoedig en waren een schuldig volk.

En toen de straf op hen viel, zeiden zij: „O MOZES, bid voor ons tot uw HEER, zoals HIJ u heeft beloofd. Als gij de plaag van ons verwijderd, zullen wij u zeker geloven en wij zullen de kinderen ISRAELS voorzeker met u laten gaan". Maar toen WIJ de straf van hen verwijderden voor een bepaalde termijn, die zij moesten voleindigen, ziet, toen braken zij hun beloften. En WIJ openbaarden aan MOZES zeggende: „NEEMT MIJN DIENAREN IN DE NACHT, WANT GIJ ZULT WORDEN ACHTERVOLGD".

En Farao zond herauten naar de steden, zeggende: „Dit is slechts een kleine groep, toch hebben zij ons vertoerd. En wij zijn een ten volle bewapende menigte". Daarom verbanden WIJ hen uit hun tuinen en bronnen. En schatten en voortreffelijke woning. Zo geschiedde het; en WIJ gaven die als een erfenis aan de kinderen van ISRAEL.

En zij (de Egyptenaren) vervolgden hen (de Israëlieten) bij zonsopgang. En toen de twee scharen elkander zagen, zeiden de metgezellen van MOZES: „Wij worden zeker ingehaald". In geen geval! zeide hij (Mozes); mijn HEER is met mij. HIJ zal mij leiden. Toen openbaarden WIJ aan MOZES: „TREF DE ZEE MET UW STAF," waarop zij (de zee) van een week en elk gedeelte was als een grote berg. En WIJ lieten de anderen naderbij komen. En WIJ reddden MOZES en allen die met hem (Mozes) waren.

Daarna verdronken WIJ de anderen (Egyptenaren).

En WIJ brachten de kinderen ISRAELS over de zee. Farao en zijn scharen, vervolgden hen op een onrechtvaardige en aanvallende wijze, totdat hij (Farao) toen hij bijna verdronk, zeide: „IK GELOOF DAT ER GEEN GOD IS DAN HIJ, IN WIE DE KINDEREN ISRAELS GELOVEN EN IK BEHOOR TOT DE MOSLIMS".

Nu? Terwijl gij voordien ongehoorzaam waart en tot de onruststokers behoort? „HEDEN ZULLEN WIJ UW LICHAAM REDDEN OPDAT GIJ (FARAO) EEN TEKEN MOOGT ZIJN VOOR DEGENEN, DIE NA U KOMEN.

En waarlijk, het merendeel der mensen is achteloos ten opzichte van ONZE tekenen”.

WIJ straften hen (de Egyptenaren) derhalve en verdronken hen in zee, omdat zij Onze tekenen verhoochenden en er geen acht op sloegen. En WIJ deden de mensen die voor zwak werden gehouden de oostelijke en westelijke gedeelten van het land, welke WIJ zegenden, erven. En het genadevolle woord van uw HEER werd voor de kinderen ISRAELS vervuld omdat zij geduldig waren geweest; en WIJ vernietigden al hetgeen Farao en zijn volk hadden gebouwd en al hetgeen zij hadden opgericht. En WIJ deden de kinderen ISRAELS door de zee trekken en zij kwamen tot een volk dat aan zijn afgoden was gehecht. Zij zeiden: „O MOZES, maak voor ons een god zoals dit volk goden heeft”. Hij (Mozes) antwoordde: „Gij zijt zeker een onwetend volk. Wat dezen betreft, al hetgeen waarmede zij zich bezig gouden, zal worden vernietigd en al hetgeen zij doen zal vergeefs zijn”. Hij (Mozes) zeide voorts: „Zal ik u een andere God dan „ALLAH” zoeken, terwijl HIJ (Allah) u boven de volkeren heeft verheven?” Toen WIJ u van Farao's volk verlost en u aan een marteling onderwierp en uw zonen doodde en uw vrouwen spaarde. En daarin lag voor u een zware beproeving van Uw HEER. En WIJ maakten met MOZES een overeenkomst van dertig nachten en vulden ze met tien nachten aan.

Aldus werd de periode, die door zijn HEER was vastgesteld tot VEERTIG nachten aangevuld. En Mozes zeide tot zijn broeder AARON: „Wees mijn plaatsvervanger onder mijn volk in mijn afwezigheid en beheer wel en volg de weg der onruststokers niet”.

En toen MOZES op Onze vastgestelde tijd kwam en zijn HEER tot hem sprak, zeide hij: „Mijn HEER, toon U aan mij, opdat ik U moge aanschouwen. HIJ (Allah) antwoordde: „GIJ ZULT MIJ STELLIG NIET KUNNEN AANSCHOUWEN, maar kijk naar de berg en als deze op zijn plaats blijft, dan zult gij MIJ wel kunnen zien”.

EN TOEN ZIJN HEER ZICH OP DE BERG OPENBAARDE, BRAK DEZE IN STUKKEN EN MOZES VIEL BEWUSTELOOS NEDER.

En toen hij (Mozes) tot zichzelf kwam, zeide hij: „HEILIG ZIJT GIJ, IK WEND MIJ TOT U EN IK BEN DE EERSTE DER GELOVIGEN”.

ALLAH ZEIDE: „O MOZES, IK HEB U DOOR MIJN BOODSCHAPPEN EN MIJN WOORD BOVEN DE VOLKEREN UITVERKOREN. HOUD U

DAAROM VAST AAN HETGEEN IK U GEGEVEN HEB EN BEHOOR TOT DE DANKBAREN”.

En WIJ schreven op de tafelen allerhande raad en uitleg voor alles. Houd u er aan en beveel uw volk, dit alles stipt op te volgen. Ik zal u weldra de verblijfplaats der overtreders tonen”.

En het volk van MOZES maakte van hun SIERADEN in zijn afwezigheid het lichaam van een KALF- dat een loeiend toon voortbracht. Zagen zij niet dat het niet tot hen KON SPREKEN, noch hen naar een GOEDE WEG LEIDEN? Zij namen het (gouden kalf) als hun God en zij waren overtreders. En wat heeft u van uw volk haastig doen weggaan, o MOZES? Hij zeide: „Zij volgen in mijn spoor en ik heb mij tot U gehaast; Mijn Heer, opdat GIJ welbehagen in mij moogt hebben”. ALLAH zeide: „WIJ HEBBEN UW VOLK IN UW AFWEZIGHEID BEPROEFD EN „SAMIRI” HEEFT HEN MISLEID”. MOZES keerde daarop verontwaardigd en bedroefd tot zijn volk terug. Hij (Mozes) zeide: „O mijn volk, heeft uw HEER u dan geen schone belofte gedaan?

Kwam de vastgestelde tijd u dan te lang voor of verlangdet gij dat de toorn van uw HEER op u zou nederdalen dat gij uw belofte aan mij hebt gebroken? Zij antwoordden: „Wij hebben niet uit eigen beweging onze beloften aan u gebroken, doch wij waren belast met een lading sieraden van het volk, derhalve wierpen wij deze weg en dat heeft „SAMIRI” voorgesteld. Dan maakte deze voor het volk een kalf- een beeld, dat een loeiend geluid voortbracht. En men zeide: „Dit is uw God en de God van MOZES, doch hij is hem vergeten”.

Konden zij dan niet zien dat het kalf hun geen antwoord gaf en geen macht had om hun kwaad of goed te doen?

En inderdaad had AARON reeds tot hen gezegd: „O mijn volk, voorzeker, gij zijt daarmee op de proef gesteld. Voorwaar, uw HEER is de Barmhartige; volgt mij derhalve en gehoorzaamt mijn bevel”. Zij antwoordden: „Wij zullen in geen geval ophouden het kalf te aanbidden voordat MOZES tot ons is teruggekeerd”.

Hij (MOZES) zeide: „O AARON, wat belette u toen gij hen zaagt dwalen, mij te volgen?

Hebt gij dan mijn gebod veronachtzaamd? ” Hij antwoordde: „O zoon van mijn moeder, grijp mij niet bij mijn baard noch bij mijn hoofd”. Ik was beducht dat gij zoudt zeggen: „Gij hebt een scheuring teweeg gebracht onder de kinderen van ISRAEL en hebt niet op mijn woord gewacht”. Hij (MOZES) zeide: „En wat hebt gij te zeggen, o „Samiri”?” Hij (Samiri) zeide: „Ik zag wat zij niet konden zien. Ik volgde de voetstappen van de

boodschapper naar mijn beste vermogen, doch dat heb ik thans opgegeven. Aldus heeft mijn ziel het voor mij vergemakkelijkt". MOZES zeide: „Ga dan heen, gedurende heel uw leven zult gij zeggen: „Raak mij niet aan", en bovendien is er voor u een straf bereid waaraan gij niet zult ontkomen. Aanschouw thans uw God waarvan gij een toegewijd aanbidder zijt geworden. Wij zullen hem (het gouden kalf) verbranden en daarna in zee strooien". UW GOD IS SLECHTS „ALLAH" NAAST WIE ER GEEN GOD IS. HIJ OMVAT ALLE DINGEN IN ZIJN KENNIS".

(Hij (MOZES) zeide: „Mijn HEER, vergeef mij en mijn broeder en laat ons tot UW barmhartigheid toe, want GIJ zijt de Allergenadigste".

Voorzeker, degene die het kalf aanbadde, zal het toorn van hun HEER en de vernedering in het tegenwoordig leven treffen.

En zo bejegenen Wij degenen, die een leugen verzinnen. Doch diegenen, die kwaad doen en daarna berouw tonen en geloven, voorzeker, uw HEER is dan Vergevensgezind, Genadevol.

Toen MOZES' toorn was gekalmeerd, nam hij de tafelen en er was leiding en barmhartigheid in het Geschrift voor degenen, die hun HEER vrezen. En MOZES koos voor Onze ontmoeting zeventig mannen van zijn volk. Maar toen de aardbeving hen achterhaalde, zeide hij: „Mijn HEER, als het U had behaagd, kondet GIJ hen en mij voordien reeds hebben vernietigd. Wilt GIJ ons verdelgen voor hetgeen de dommen ons hebben gedaan?

Dit is niets dan een beproeving van U.

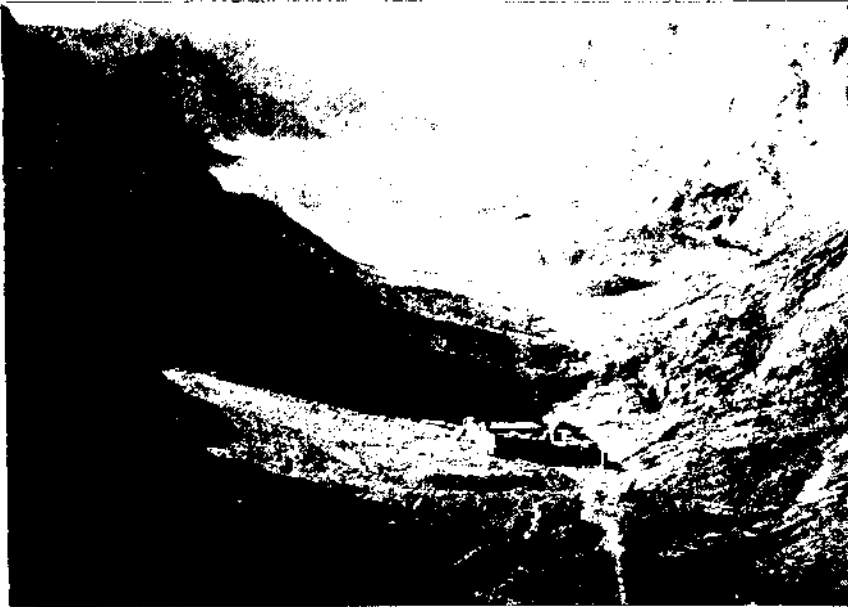
GIJ laat daardoor dwalen wie GIJ wilt en GIJ leidt wie GIJ wilt. GIJ zijt onze Beschermmer, vergeef ons daarom en toon ons barmhartigheid en GIJ zijt de Beste Vergevensgezinde".

En WIJ verdeelden hen in twaalf stammen, als afzonderlijke volkeren. En WIJ openbaarden aan MOZES, toen zijn volk om drinken vroeg: „SLA DE ROTS MET UW STAF" en er ontsprongen twaalf bronnen aan; elke stam kende zijn drinkplaats. En WIJ deden wolken hen overschaduw en WIJ zonden „MANNA" en „KWARTELS" voor hen neder. Eet van de goede dingen, waarmede WIJ u hebben voorzien". -----

Gedurende veertig jaren leidde de Profeet MOZES de Israëlieten en vormde Hij het volk religieus en maatschappelijk door de wetgeving (Goddelijke openbaringen). De H. Profeet MOZES stierf op de berg NEBO in de ouderdom van 120 (eenhonderd twintig) jaar.

De Profeet MOZES werd opgevolgd door „JOZUA", die de ISRAELIETEN verder leidde en zij (de Israëlieten) tenslotte (met Goddelijke hulp) het beloofde land „KANAN" veroverden en zich aldaar vestigden. -----

(Zie Heilige QORAAN, Surah „AL-ARAAF”, hfdst. 7:105-156) „SOE-DEWO”, hfdst. VII, verzen 104-155); Surah „JOENOES”, hfdst. 10:91-93), „SOEDEWO”, hfdst. X, verzen 90-92); Surah „TAA’HAA”, hfdst. 20:84-99), „SOEDEWO”, hfdst. XX, verzen 83-98); Surah „ASJSJOARAA”, hfdst. 26:53-67), „SOEDEWO”, hfdst. XXVI, verzen 52-66).

De berg SINAI waar de Profeet MOZES de „TIEN GEBODEN” ontving.

DE TIEN GEBODEN GEOPENBAARD AAN DE H. PROFEET MOZES:

1. „IK ben de HERE, uw GOD, die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, heb geleid. Gij moogt geen andere goden hebben tegen Mijn Persoon in”.
2. „Gij moogt u geen gesneden beeld maken, noch enige gedaante gelijkend op iets wat in de hemel boven of wat op de aarde beneden of wat in de wateren onder de aarde is. Gij moogt u voor die niet buigen, noch hen dienen”.
3. „Gij moogt de naam van de HERE, uw GOD, niet op onwaardige wijze gebruiken want de IERE zal niet ongestraft laten wie Zijn naam op onwaardige wijze gebruikt”.

4. „Ter gedenking van de sabbatdag om die heilig te houden, dient gij zes dagen dienst te verrichten en moet gij al uw werk doen. Maar de zevende dag is een sabbat voor de HERE, uw GOD, dan zult gij generlei werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw huisdier, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde, de zee en alles wat daarin is, gemaakt en HIJ rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HERE de sabbatdag en HIJ heiligde hem”.
5. „Eert uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land, dat de HERE, uw GOD, u geven zal”.
6. „Gij moogt niet moorden”.
7. „GIJ MOOGT GEEN OVERSPEL PLEGEN”.
8. „GIJ MOOGT NIET STELEN”.
9. „Gij moogt als getuige geen valse verklaring tegen uw naaste afleggen”.
10. „GIJ MOOGT HET HUIS VAN UW NAASTE NIET BEGEREN. GIJ MOOGT DE VROUW VAN UW NAASTE NIET BEGEREN. NOCH ZIJN DIENSTKNECHT, NOCH ZIJN DIENSTMAAGD, NOCH ZIJN RUND, NOCH ZIJN EZEL, NOCH IETS WAT UW NAASTE TOEBEHOORT”.

(Zie de „TORAH”, geopenbaard aan de H. Profeet MOZES; Boek II „EXODUS”, hoofdstuk 20, verzen 2-17).-----

*****VREDE ZIJ MET U ALLEN!*****

=====

NIEUWE MOSKEE INGEWIJD

Zondagmorgen omstreeks half tien vond de inwijding plaats van de nieuwe Islamitische moskee aan de Wicherstraat, die het eigendom is van de Stichting Islamitische Gemeenten in Suriname, NABAWI. Het in steen opgetrokken bedehuis is zeer ruim en is ook architectonisch een belangrijke aanwinst voor Suriname.

De bouwkosten bedroegen ongeveer zestig duizend gulden, welk bedrag bijeen gebracht werd door contribuerende leden.

Tot de vele gasten behoorden de minister van Sociale Zaken, de heer André

Soeperman; de distrikts-commissarissen, A. Baal en B. Ahmad Ali; de staten-leden, *Sahit Salah en Ramin Amat*; voorts vertegenwoordigers van Islamitische gemeenten uit het hele land en de konsul-generaal van Republiek Indonesië, de heer Basoeki Sastrohartoyo.

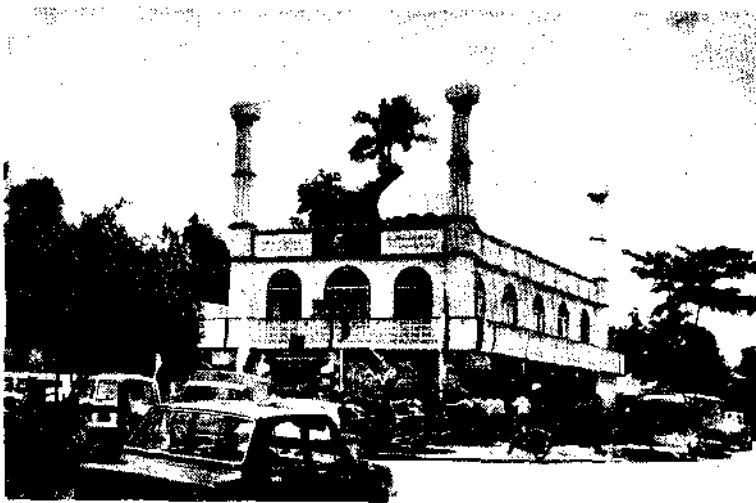
Nadat Nabawi-voorzitter, de heer *Soeratmin*, de aanwezigen welkom had geheten, werd de rij der sprekers geopend door minister Soeperman. De bewindsman zei in een korte toespraak verheugd te zijn met deze inwijding en bracht het bestuur felicitaties over van de regering.

De heer Sastrohartoyo, die ook een spreekbeurt vervulde, zei te hopen, dat de nieuwe moskee een grote bijdrage zal leveren bij de geestelijke vorming van het Surinaamse volk.

Nadat de voorzitters van SIV, Dr. I. Jamaludin; van Amos, de heer Lalmohamed, en van de SIS, de heer Arief, het woord gevoerd hadden, werd het officiële gedeelte besloten met een kinderkoor onder leiding van mevrouw Mangoensewito.

Met de overhandiging van een notariële akte heeft mevrouw Resohardja als persoonlijke gift, haar erfpachtsterrein aan de Prinsessestraat aan het bestuur van Nabawi overgedragen.

Uit: Vrije Stem 16/4/74.

Deze prachtige Moskee van de Islamitische Vereniging „NABAWI” aan de Wicherstraat 380 hoek Lotlaan werd op zondag 14 april 1974 officieel geopend.

De zeer drukbezochte plechtigheidsbijeenkomst tergelegenheid van de opening van de „Nabawi Masagid” 1e rij van rechts naar links: MR. B. AHMAD ALI (Districts-Commissaris van Suriname), DR. I. JAMALUDIN (voorzitter van de S.I.V.), GR. A. SOEPERMAN (Minister v. Soc. Zaken). HR. A. BAAL (Districts-Commissaris van Paramaribo), HR. BASOEKI SASTROIARTOYO (Consul-Generaal der Republ. Indonesia) en de heer S. RASSAM (Statenlid).

De bijeenkomst werd gesloten met een doewa (gebed) van de Imaam van de Nabawi-Moskee.

AMOS' RAMZAN NAAR EUROPA VERTROKKEN

Op zondag 14 april j.l. is de heer M.S. Ramzan, bestuurslid van de Algemene Moslim Organisatie Suriname (AMOS) naar Europa vertrokken. De heer Ramzan zal in Nederland besprekingen voeren met o.m. de Stichting ten behoeve van de Islam in Nederland, Kunstatelier Jules Cousin en enkele Surinaamse stichtingen, die in de welzijnssfeer werkzaam zijn.

In verband met de bouw van een buurt- en vormingscentrum van de AMOS in de omgeving van Paramaribo, zal de heer Ramzan zich voorts oriënteren inzake de opzet en exploitatie van soortgelijke centra in Nederland, België en Duitsland.

Daartoe door het bestuur van de Algemene Moslim Organisatie Suriname (AMOS) in de gelegenheid gesteld, zal de hr. Ramzan van 23 - 26 april a.s. te Ellecom een drie-daagse training in groepsrelaties volgen.

Deze trainingscursus wordt georganiseerd door het Instituut voor training in groepsrelaties en is bestemd voor leidinggevende funktionarissen in het verenigingsleven.

De heer Ramzan zal ongeveer drie weken uitlandig zijn.

M. Abdoelrahman
Onder-Voorzitter